InFacto
4/17

EY
Building a better working world

Hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta Indecs!

EY tarjoaa monipuolisia uramahdollisuuksia tilintarkastuksen, konsultoinnin, veropalveluiden, yritysjärjestelyiden ja liikejuridiikan parissa.

Uusi vuosi 2018 on uusi mahdollisuus liittyä ey:läisiin! Haemme keväällä traineeta ja vastavalmistuneita – tule rakentamaan kanssamme parempaa työ- ja liike-elämää sekä toimivampaa maailmaa!

Tutustu meihin osoitteessa ey.com/fi/careers

EY Careers Finland @eyficareers

© 2017 Ernst & Young Oy. All rights reserved.

14

18

4 Päätoimittajan palsta

5 Puheenjohtajan palsta

6 TEKin palsta

9 Vaihtotarina: Meksiko

14 ESTIEM: CM Izmir

18 Kolmiot >15v.

20 Vaihtotarina: Ranska

24 Haaste: LGE Budapest

26 Film review

TIMES paikalliskarsinnoiden voittajat: Tuomas Suomi, Valtteri Jokila, Olli Virtanen ja Risto Kurppa.
Kuva: Jonna Auvinen

Julkaisija ja kustantaja:
TTY:n tuotantotalouden kilta Indecs ry
hallitus@indecs.fi, www.indecs.fi

Toimitus:
Huikea Indecsin jäsenistö.

Päätoimittaja ja kansikuva:
Maria Kudinova
paatoimittaja@indecs.fi

Kansikuvassa:
Roope Levanto, Indecsin vuoden 2018 puheenjohtaja.

Painopaikka:
Suomi print Oy

Painomäärä: 50 kpl

Logo:
Henri Lautamäki
henri.lautamaki@student.tut.fi

Päätoimittajan terveiset

KUVA: AURA RAPATTI

Vuosi lähenee loppuaan ja samalla pestini Infacton päätoimittajana. Paljon olen oppinut, jonkin verran olen kironnut, muutaman kerran menettänyt uskoni ATK:hon [kiitos J-P, Lassi, Pauli kaikesta tuesta], parikymmentä(tuhatta) kertaa saanut palautetta pilkutuksesta [sori Jenni], pari kertaa karhunnut ihmisiltä tuotoksiaan [tarkoituksena ei ole tuntea pistoa sydämmessä, Ellu], mutta päällimmäisenä tunteena on ollut pienoinen ylpeys, kun olen pitänyt kädessä uunituoretta painosta haettua Infactoa kädessäni [kiitos Suomi print Oy mahtavasta palvelusta!].

Kannustan kaikkia vähänkin visuaalisista asioista kiinnostuneita hakemaan Infacton päätoimittajiksi. Kun aloitin Infacton päätoimittajana, en ollut koskaan avannutkaan InDesignia ja Photoshopista muistin yhtä paljon kuin saksan sijamuodoista, eli olemassaolon. Tärkein oppi, jota kannan mukanani näistä neljästä lehtiprojektista kiteytyy hyvin Amelia Earhartin sitaattiin: ”The most effective way to do it is to do it.” Asiat etenevät tekemällä ja tekeminen motivoi tekemään.

Tämän lehden tipahdettua sidosryhmiemme postilaatikkoihin voin huokaista helpotuksesta ja taas kerran kiittää teitä kaikkia indecsläisiä. Te teette tästä lehdestä meidän killan lehden. Te kirjoitatte lehden jutu, täytätte sen sivut ottamillanne kuvilla ja parannatte sitä anatamalla kritiikkiä. Kiitos ajastanne ja panoksestanne!

Aloitin urani Indecsin hallituksessa kansainvälisyysvastaavana ja kv-suuntautuneisuus näkyy myös syksyn viimeisessä lehdessä. Seuratkaa indecsläisiä Guadalajaraan, Grenobleen, Izmiriin ja Budapestiin. Paljastamatta liikaa, Kolmioillakin on kansainväliset juuret. Ja mitä sen parempaa kuin katsoa muutama kansainvälinen elokuva joululomalla.

Tsemppiä tentteihin ja levollista joulun aikaa Infacton parissa!

Maria Kudinova
Päätoimittaja

Puheenjohtajan terveiset

KUVA: AKSELI KEITAANNIEMI

Jouluinen tervehdys,

Tämä on viimeinen kirjoittamani puheenjohtajan palsta Infactossa, sillä killan syyskokous on valinnut meille uuden puheenjohtajan ja hallituksen. Aivan mielettömästi onnea valituille ja pitäkää haippi päällä koko ensi vuoden!

Tänä syksynä on ollut ilo seurata uusien fuksiemme innokasta ja aktiivista otetta opiskeluelämään. Useamman kerran muutaman kuukauden aikana on saanut kehaista fuksejamme. Kannustankin mahdollisimman montaa teistä, kuten myös opiskeluvuosiltaan vanhempia, hakemaan vuoden 2018 toimareiksi ja tiimeihin!

Toimarina pääset osaksi hallitusta ja tiimeissä pääset tekemään huikeita juttuja hyvällä porukalla! Kenties ensi vuoden highlightisi on juuri sinun järjestämäsi tapahtuma tai yritystiimissä mieleenpainuvan excursion järjestäminen?

Vaikka tämä vuosi on toisinaan ollut aikamoinen hulluuden highway, en vaihtaisi sitä mihinkään. Tätä kirjoittaessa olo alkaa olla jo hieman haikea näin pian päättyvän kolmen hallitusvuoden jälkeen.

Mukaan lähteminen on ollut ehdottomasti yksi parhaista päätöksistäni ja tätä kautta saamani ystävät ja muistot tulevat varmasti säilymään loppuelämän! Nyt on kuitenkin minun vuoroni haistella uusia tuulia ja antaa vuoro uusille teekkaripolville.

Haluan kiittää hallitusta ja jäsenistöä sydämeni pohjasta. Yhdessä me teemme tämän killan, tehdään siitä siis ensi vuonna vielä parempi!

Terveisin,

Elina Ala-Mäyry
Puheenjohtaja vielä hetken

TEKin terveiset

KUVA: MARIA KUDINOVA

Hei vain TE Kaikki Infacton lukijat!

Vuosi alkaa lähenemään loppuaan ja sen seurauksena on myös vakiopalstani viimeisen TEKstin kirjoittamisen vuoro. Toimarihaku Indecsin hallitukseen on alkanut, joten käytän tämän tilaisuuden hyväksi ja suosittelen kaikille teille kiltayhdyshenkilöksi hakemista!

Kiltayhdyshenkilö, eli KYH, on linkki killan ja Tekniikan akateemisten (TEK) välillä. Hommaan kuuluu niin makkaranpaistaminen erilaisissa urheilutapahtumissa kuin tämänkin palstan kirjoittelu. Tärkein työ tehdään syksyn alussa, kun uusia TEKin jäseniä rekrytoidaan fukseista, mutta tämänkin TEKemisen saa jokainen toteuttaa omalla tavallaan.

Näiden velvollisuuksien lisäksi tehtävä kuitenkin antaa paljon. Parhaimpia puolia hommassa on KYH-porukka, jossa pääsee verkostoitumaan ja tutustumaan muiden kiltojen KYHeihin. Lisäksi pääsee moniin hienoihin tapahtumiin, joihin ei muuten pääsisi. Tästä yhtenä esimerkkinä KYR-päivät, jonne kerääntyy teekkareita ympäri Suomen.

Joulu on perinteisesti opiskelijoille lomailuaikaa, mutta innokkaimmat käyttävät ajan hyödykseen hakemalla kesätöihin. Mikäli haluat tällaista joulu-TEKemistä TEKokuusen alla harrastaa, niin kannattaa tutustua Teekkarin työkirjaan, joka julkaistaan Tampereella 12.12.

Teekkarin työkirjasta löydät muun muassa ohjeita CV:n TEKemiseen, protipsit työhaastatteluihin valmistautumiseen ja hyvän hakemuksen rakenteen. Teekkarin työkirjoja voi hakea julkaisutapahtumasta 12.12. tai tämän jälkeen Indecsin kiltahuoneelta. Toki kyseinen kirja löytyy myös netistä osoitteesta www.teekkarintyokirja.fi.

Oikein rentouttavaa joululomaa kaikille lukijoille!

Lassi Mäkinen
TEKin kiltayhdyshenkilö

TEKNIIKAN AKATEEMISET

aTalent RECRUITING

Unelmaduuniin 2018?

aTalent Recruiting on nuorten osaajien rekrytointiin erikoistunut yritys, jonka kautta sadat opiskelijat ja vastavalmistuneet löytävät vuosittain oman alansa työpaikan. Oletko sinä seuraava?

Liittymällä rekisteriimme kuulet ensimmäisenä opintotaustaasi sopivista työpaikoista ja tarjoamistamme mahdollisuuksista. Lue lisää ja ota askel kohti unelmiesi duunipaikkaa osoitteessa:

WWW.ATALENT.FI

SOLITA

Solita is a digital business consulting and services company, guiding companies in the digitalizing world. We help companies succeed and create new businesses and services by combining business processes, content and technology in a revolutionary way.

Our clients include many of the Finnish TOP 200 companies, such as media group Sanoma and teleoperator DNA. Founded in 1996, Solita is a rapidly growing company with profitable annual growth. We employ around 650 professionals in Helsinki, Tampere, Oulu, Stockholm, Singapore and Tallinn.

We are always looking for great new talent to join our team! Our team welcomes both senior professionals as well as those at the beginning of their careers.

Check out our vacancies on our webpage at www.solita.fi/rekry or contact us directly via rekry(a)solita.fi.

If you are still in the beginning of your career, you might also like to check out www.solita.fi/akatemia.

****

WHY STUDENTS SHOULD CHOOSE SOLITA?

We asked two of our software developers and students themselves, Anniina and Niko, why they enjoy working at Solita.

WORKING ALONGSIDE STUDIES IS MANAGEABLE

Niko joined Solita as a part-time summer employee in the spring of 2014 and Anniina joined the team in the autumn of 2016. Both currently work in the same project, in one of Solita's long-term public sector projects. Anniina and Niko say that the reception at Solita was warm and welcoming. In addition to working at Solita, both Anniina and Niko study computer science at the University of Helsinki. Combining and scheduling studies and work has seemed relatively easy so far. Anniina says that the best thing about Solita is its people and the fact that everyone can genuinely be themselves.

THE APPEAL OF SOLITA IS IN THE ACTIVE CORPORATE CULTURE THAT ENCOURAGES A COMMUNITY SPIRIT AND SELF-DEVELOPMENT

The sense of community spirit among the team is maintained through various kinds of events and clubs, such as regular after-work get-togethers. According to Niko, everyone is continuously encouraged to develop their own skills.

In the future, Anniina would like to develop her skills in data science, while Niko would want to grow into the role of a team manager. Neither wants to stop programming altogether. Both have learned that it's better to do what you are interested in, rather than focusing on what you are good at. Focusing on what you are interested in, can open up entirely new opportunities that you may never have even thought of before.

For more information about working at Solita, see https://www.solita.fi/en/blogs/

”¡Qué padre, güey!” – vaihtovuosi Meksikossa

TEKSTI: JOONAS KUJALA
KUVAT: PAULINA SONNTAG

Maanjäristykset, huumeet, korruptio, rikollisuus, tequila, sombrerot, kaktukset… Tämäntapaiset ajatukset ovat varmasti monella mielessä, kun on puhe Meksikosta. Negatiiviset aiheet tapaavat ylittää uutiskynnyksen helpommin kuin positiiviset ja tottahan se on, että nämä kaikki ovat osa Meksikoa (vaikka kolme viimeistä eivät niin negatiivisia olekaan).

Niin kuin vähintään keskivertoälykkäät lukijat tietävät, tämä ei kuitenkaan ole koko totuus; Meksiko on paljon muutakin. Meren takaa Suomesta katsottuna Meksiko toki on paljon pienempi maa kuin se oikeasti on. Täällä ollessani Meksikoa on koetellut kaksi suurta maanjäristystä. Kuulin molemmista vasta järistysten jälkeen kaverien ja sukulaisten kysellessä, onko kaikki hyvin, sillä vaihtokaupunkini Guadalajara on satojen kilometrien päässä järistysalueilta.

Meksiko on kaukana Suomesta – niin maantieteellisesti kuin kulttuurillisestikin. Ensimmäisen annoksen kulttuurisokista sain jo Meksiko Cityn lentokentällä, kun päätin syödä aamupalaa ravintolassa odotellessani jatkolentoa. Tilasin ruuan normaalisti, mutta pian minut yllätti äkillinen tarve aivastaa. Vastusteluistani huolimatta pärskähdys kajahti puolityhjässä ravintolassa. Eipä siinä mitään, mutta naapuripöydän naisten sekä tarjoilijan ”¡Salud!”-huudahdukset häkellyttivät jäyhän pohjalaisen syvästi. Tajusin saapuneeni maahan, jossa ei ole outoa istua toisen viereen bussissa ja tuntemattoman kanssa voi jopa vaihtaa muutaman sanan.

Tämä *small talk* saattaa tosin jäädä hieman laimeaksi, jos espanjan taidot eivät ole kummoiset. Meksikossa nimittäin on melko harvinaista löytää englannin kielen taitoisia ihmisiä turistialueiden tai erittäin korkeasti koulutettujen ulkopuolelta. Tämä ei sinänsä ole ihmeellistä, sillä

Guanajuato - upea kolonialismin aikainen hopeakaupunki

Las Pozas - erikoinen taide-/puutarharakennelma keskellä viidakkoa

Meksiko on toistuvasti hännillä OECD-maiden koulutusvertailussa, eivätkä edes kaikki englannin opettajat puhu kunnolla englantia ainakaan julkisissa kouluissa.

Jos siis suunnittelee Meksikoon lähtemistä, on hyvä opetella ainakin hieman espanjaa etukäteen, niin vaihdosta saa enemmän irti. Itsekin osasin ennen tänne tulemista sanoa ainakin ”sí”, jolla pääsi kohtalaisen hyvin alkuun. Vaikka nyt osaankin sanoa jo muun muassa ”no” ja muitakin sanoja, on ”sí” edelleen ahkerassa käytössä, sillä avoimella mielellä vaihdosta saa eniten irti.

Edulliset hinnat lämmittävät jopa tutalaisen sydäntä, varsinkin, kun laatukin on usein kunnossa. Halvimmillaan tacon voi saada reilusti alle kymmenellä pesolla (1 euro = 22 pesoa), mutta toki jos nälkä on tasoa Ollo, yhdestä ei vielä tule miksikään, vaan näitä täytyy syödä kymmenkunta. Myös Kolmioiden litran stobe tuntuu kalliilta verrattaessa 50 peson vastaavaan.

Kerran eräässä ravintolassa oli illan tarjouksena kaikki tequila-pohjaiset juomat yhdellä pesolla. Tequila-prikat kulkivat jatkuvalla syötöllä pöytiin, kun edullisen alkoholin sokaisemat opiskelijat näkivät tilaisuuden tallettaa säästötili täyteen myöhempää käyttöä varten. Harvoin pystyy juomaan itseään eurolla sairaalakuntoon ravintolassa (hypoteettinen tilanne).

Myös matkustaminen on suhteellisen edullista ja nähtävää todellakin riittää. Koen Meksikon monipuolisuuden ehkäpä sen parhaana puolena ystävällisten ihmisten lisäksi. Samasta maasta löytää niin upeita rantoja kuin lumihuippuisia vuoria, aavikkoja ja viidakoita sekä hienoja kaupunkeja. Välimatkat ovat melko pitkiä, mutta bussit ovat kuin lentokoneen ykkösluokka, ja sisäiset lennot ovat edullisia. Suurin osa viikonlopuista ja pari kokonaista viikkoa onkin kulunut matkustaessa, ja silti näkemistä riittää vielä kevääksi.

Paikallisten ystävällisyyttä kuvaa parhaiten heidän avuliaisuutensa. Kerran esimerkiksi etsiessämme tiettyä ravintolaa toisen ravintolan tarjoilija huomasi meidät ja lähti saattamaan oikealle ovelle toiselle kadulle. Meksikolaiset ovat yleisesti aina valmiita auttamaan esimerkiksi hukassa olevaa tai espanjaa etäisesti muistuttavalla kielellä sim-korttia ostavaa *güeroa* (=eurooppalainen). Enkä edes jaksa muistaa jokaista kertaa, kun joku on halunnut tarjota oluen. Naisille tämä toimii ilmeisesti vielä paremmin, sillä monet kaverini sanovat, etteivät edes tiedä juomien hintoja, koska miehet tarjoavat aina.

Yliopisto, Tecnológico de Monterrey, on yksi Latinalaisen Amerikan arvostetuimmista yliopistoista, ja sen huomaa ainakin opiskelijoista. Ajattelin etukäteen olevani eurooppalaisena rahoissani kuin teekkari humanistien keskellä, mutta jo koulun parkkipaikan Bemareita katsellessani ja viimeistään kaverini takapihan golf-kenttää heidän uima-altaastaan katsellessani tajusin, että olin saapunut pikemminkin tuta-alumnien keskelle opiskelijana.

Perinteinen Día de los Muertos -alttari

On helppo huomata, että koulussa opiskelevat Meksikon eliitin lapset, mutta toki myös tavallisia stipendin avulla opiskelevia nuoria. Joka tapauksessa TECissä elää kuplassa, joka ei kuvasta muuta Meksikoa.

Meksikosta kirjoitettaessa täytyy toki käsitellä myös turvallisuutta. Onko Meksikoon turvallista matkustaa ja onko siellä turvallista asua? Lyhyt vastaus: en tiedä. Neljän kuukauden jälkeen olen yhä elossa, ja jos olet lukenut koko tekstin tänne asti, olet luultavasti myös saanut (oikean) käsityksen, että olen viihtynyt.

Itselleni ei ole sattunut tähän mennessä mitään ikävää, enkä myöskään ole kuullut mistään muutamaa puhelimen ja lompakon varastamista lukuun ottamatta. Tilastomatematiikan kurssin suorittaneet kuitenkin tietävät, ettei tämä todista vielä mitään.

Fakta on, että joka paikassa on riskinsä, jotka vain täytyy hyväksyä, jos haluaa nähdä maailmaa. Suurimman osan ongelmista pystyy joka tapauksessa välttämään, kun jättää perseen paikalleen, ja kun se nousee olalle, mieluummin kavereiden kanssa ja liikkuu Uberilla lyhyetkin matkat.

Lopuksi vielä kolme yllättävää oppia tähänastiselta vaihtokokemukseltani:

1. Jos haluat oppia saksaa mutta haluaisit lähteä Eurooppaa pidemmälle, Meksiko voi olla hyvä vaihtoehto. Tällä hetkellä 350 vaihto-opiskelijasta noin puolet on Saksasta, ja siihen vielä päälle itävaltalaiset ja sveitsiläiset.
2. Tequila voi olla hyvääkin, mutta tällöin pullon korkkina ei ole sombrero ja kyljessä lukee 100 % agave.
3. Olikin vain kaksi. Sori siitä.

Barrancas del Cobre El Chepe -junareitin varrella

Tavoitteena
Seuraa meitä sosiaalisessa mediassa, niin kuulet ensimmäisenä Trainee-haustamme ja muista uramahdollisuuksistamme.
KPMG TRAINEE PROGRAM
TRAINEE '18
kpmg.com/FI/trainee
kpmg.fi/rekry
#KPMGlife | #KPMGpeople
KPMG

menestys?

Miksi ja miten päädyin KPMG:lle?

– Tutustuin strategiakonsultin työhön tuotantotalouden opiskelijoiden TIMES-case-kilpailun kautta ja innostuin siitä, miten moniulotteisia ongelmia työssä pääsee ratkomaan. Nykyiseen tehtävääni päädyin puolestaan KICC:n (KPMG International Case Competition) kautta, johon osallistuin vuosi sitten tiimini kanssa. Kun olin tutustunut KPMG:n strategiatiimiin case-työskentelyn kautta, oli helppo vastata myöntävästi, kun kisan jälkeen soitettiin ja kehotettiin laittamaan työhakemus.

Millainen aloitus on ollut?

– Syksyllä aloittavat työntekijät kutsuttiin myös muun tiimin rapujuhliin, joten pääsin tutustumaan tiimiin jo ennen töiden varsinaista alkamista. Kun porukkaan oli tutustunut rennoissa illanistujaisissa, ensimmäisenä päivänä oli helppo tulla töihin. Suuresta määrästä nuoria asiantuntijoita löytyi helposti samanhenkisiä ihmisiä, joiden kanssa voi lähteä vaikka istumaan iltaa töiden jälkeen. Itse työssä olen päässyt tutustumaan jo ainakin kymmeneen eri toimialaan vähintään yritys- tai toimiala-analyysin kautta.

Mikä on ollut parasta tähän mennessä?

– Työn monipuolisuus. Strategiaryhmän projektit vaihtelevat yrityksen kasvustrategiasta tuotannon optimointiin sekä erilaisiin markkina-analyyseihin. Lisäksi on ollut hienoa yhdistää vaativat ja kiinnostavat työtehtävät siten, että myös vapaa-ajalle jää aikaa!

Nimi: Samuli Kinnunen

Titteli: Associate

Pääaine: Talouden ja liiketoiminnan hallinta

Samuli on työskennellyt KPMG:llä syyskuusta 2017 lähtien .

Council Meeting autur

"Izmir is a great place to study."
-stewardess of Turkish Airlines

TEXT AND PHOTOS: TOPI TIILIKAINEN

The beginning of the trip started painlessly. We took the Onnibus to the Helsinki-Vantaa airport, where we met the delegates from Oulu, who for some reason had a knack of getting everywhere first.

In the airplane, the representatives from Tampere slept for a while, but changed their state as soon as food and drinks were served. The trip had started!

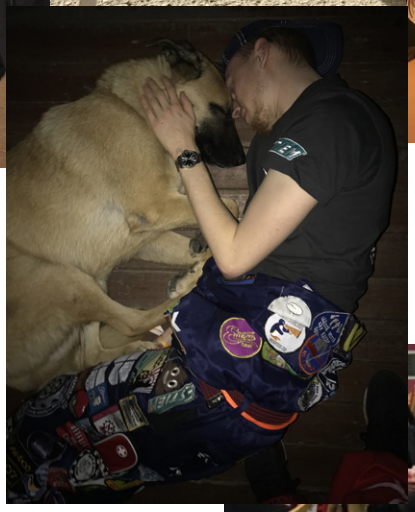

"Hey, there is some gin!" - Olli Syrjälä

"Ottaisin ginitonicin, ginitonicin…"
-Topi Tiilikainen ♫ ♫ ♫

"5 gin-tonics, please"
- Finnish people at 1 p.m.

"Too many drinks."
- stewardess of Turkish Airlines

"Nyrkit ei jakamalla lopu. Eikun kivet ei jakamalla lopu."
- Olli Syrjälä

mn 2017: Izmir, Turkey

The days at the Council Meeting consisted mostly of general assemblies. At the general assemblies there was surprisingly good conversation about ESTIEM's activities and the organisation's future. In the evenings, there were thematic parties; unforgettable (and forgettable) fun!

During the trip I got to know an amazing bunch of industrial engineering and management students, who live all over Europe. The sense of community and belonging was immense, even though we all had different cultural and value backgrounds. I wholeheartedly recommend participating in Council Meetings and ESTIEM's activities!

"Hei kattokaa, tossa on tollanen keittokoukku!"
- Jenni Kaipainen

"Ai, sattuu! Bissee kiitos..."
- Otto Mäenpää nukkuessaan

"Sormus meni jumiin gintonicista."
- Topi Tiilikainen

"Pää meni jumiin gintonicista."
- Olli Syrjälä

"Don't turn your head while sleeping, it can be dangerous"
- Matti Simoska

McKinsey&Company

Are you interested in a career that's defined by change?

Change the world. Improve lives.
Invent something new.
Solve a complex problem.
Extend your talents.
Build enduring relationships.

McKinsey Helsinki is looking for talent. If you enjoy solving problems, and you are at your best in a team environment, we will be excited to receive your application.

To learn more about what we look for, and to apply, go to www.mckinsey.com/careers.

Sievo walking the talk – Machine learning and big data for procurement analytics

Sievo is the best kept secret in the Finnish business success stories. We are a 2003 founded international company owned by its employees and one of the leading Procurement Analytics Solution providers in the world. In addition to developing clean coded SaaS software, we sell, implement and give excellent customer support. We also provide services that enable our customers to get the most out of their procurement data. Our key target is to be the world leaders in the procurement analytics segment and there is still a lot of room for growth.

In procurement analytics, there are two clear trends:

- Data is the new oil.
- Big data and advanced analytics, such as machine learning, deep learning, and neural networks, definitely create new opportunities.

The way we can automatically extract insights from vast amounts of data will both unearth new opportunities and move tasks performed by humans to machines.

As these great opportunities exist with a lot of buzz, the big question remains – How to walk the talk?

The market tends to get so excited about opportunities that it forgets about the real challenge. When you think about traditional spend analytics, the challenge is not really around analytical capabilities – SQL, visualization tools and skills are commodities. The challenge is around data acquisition (e.g. how to get valid data out of ERP and market price sources) and cleansing (like how to map different data sources into coherent category structures) than around analytics and visualization.

Even though new technologies do bring great opportunities, the data acquisition and cleansing challenges remain.

Today, applying advanced analytics does bring a certain competitive advantage – for example, neural network-based algorithms can be used to both support in data and to identify opportunities. However, these capabilities are becoming commodities so fast that they will not provide a sustainable basis for competitive advantage. The same thing applies to external data – there are, and increasingly will be, companies that provide structured data sets around market prices, supplier risks etc. at fairly low prices.

The challenge remains – how to acquire internal data sets and combine internal and external data sets to drive value. These challenges will actually be the most difficult to crack since they, by definition, involve internal data sets and therefore cannot be solved by cloud providers independently. And even if source system consolidation (whether ERP-based or procurement suite-based) will drive down the number of sources at one end, the proliferation of new solutions and data sources will imply that there will be the data combination challenge for the foreseeable future.

With this, for procurement organization to create competitive advantage for their companies, they need to master three complementary capabilities: Internal data acquisition; Advanced analytics; External data acquisition.

The companies that were able to create a consistent spend analysis based on internal data have had a great head-start. They are well positioned to really leverage external data sources and advanced analytical technics. For the rest ...well, it's going to be lot of talk but very little of actual walk.

So, join us walking the talk, getting actual shit done. We are growing rapidly and always in the lookout for the best talents; especially in New Customer Acquisition, Project Implementation, Partner support and Account Management. If you are up to the challenge and want to make your personal ambitions a reality, join us today! Read more about Sievo and our culture in sievo.com and send your open application today!

Win with Sievo

Kolmiot ~~15v.~~ >15v.

Prinsessa Diana, haalarimerkkejä, Kankeaa menoa, ex-tyttöystäviä. Kolmiobileiden vaiettu historia paljastuu.

EXCURSIORYHMÄ-KANGEN PUOLESTA VANHOJA MUISTELEE SAULI KANGE

Niin minä mieleni pahoitin.

Tätä se tiesi, kun lonkkaa alkoi pahaenteisesti kolottaa. Melkein kiikkustuolista putosin uusinta Infactoa lukiessani. Nuoriso se vaan jaksaa juhlia, ja hyvä niin, mutta että Kolmiobileet olisivat vain 15 vuotta vanha juttu! Osattiin sitä vaarinkin nuoruudessa laittaa jalalla koreasti, joten istukaapa alas niin kerron miten kaikki alkoi.

Kolmiobileiden historia alkoi 31.8.1997. Yönä, jolloin prinsessa Diana joutui kohtalokkaaseen auto-onnettomuuteen. Poikkitieteellinen opiskelijaryhmä Tampereen teknilliseltä korkeakoululta oli tuolloin palaamassa opintomatkalta Virosta. Laivalla Tallinnasta Helsinkiin porukassa heräsi ajatus, että samalla ryhmällä voisi tehdä jatkossakin reissuja. Innoittajana saattoivat toimia myös käsillä olleet Viron tuliaiset, joiden kyljessä seisoi ”eriti kange õlu” eli erittäin vahva olut. Excursioryhmä Kange oli syntynyt.

Excursioryhmän ensimmäiseksi varainhankintakeinoksi ideoitiin **kolmio**haalarimerkkien myyminen. Koska puolet ryhmän jäsenistä olivat tuotantotalouden opiskelijoita, vakiintui keskeiseksi merkkien myyntikanavaksi Indecsin kerhohuone. Kysyntä ylitti odotukset ja merkkejä myytiinkin useita tuhansia tulevien vuosien aikana.

Excursioryhmän tavoitteeksi sovittiin Kaakkois-Aasiaan suuntautuva puolentoista kuukauden reissu, jonka rahoittamiseksi haalarimerkit yksinään eivät riittäisi. Niinpä toimintaa päätettiin laajentaa opiskelija**bileiden** järjestämiseen. Tuolloin Ahtisaaren aikaan kylän opiskelijahumpista Tampereella vastasivat lähinnä Boomi Ry haalaribileillään sekä Tietoteekkarikilta Visitors-bileillään, mutta markkinoinnin peruskurssin lukeneet ryhmäläiset päättelivät, että tilausta olisi myös todellisille poikkitieteellisille bileille.

Bileiden pitopaikoiksi muodostuivat Senssi, La Garage (nykyään Crazy Golf) ja Nite Train (nykyään Fat Lady). Heti alusta alkaen haalaribileitä mainostettiin sekä teknillisellä korkeakoululla että yliopistolla. Miespainotteisten teekkarilaumojen vastapainoksi toivottiin mukaan juhlijoiksi myös naisvaltaisempia opiskelijakiltoja, joten katse kääntyi sekä **Staabin** että **Luupin** suuntaan.

Sekä kolmiohaalarimerkkejä että bilelippuja päädyttiin näin myymään yliopistolla sekä Staabin että Luupin kiltahuoneilla kilta-aktiivien toimesta. Poikkitieteellisen yhteistyön aloittamiseen saattoi myös osaltaan vaikuttaa excuryhmäläisten henkilösuhteet yliopiston plikkoihin, mutta kuka nyt noita vanhoja heiloja enää muistaa.

Kolmen vuoden aikana bileitä järjestettiin noin kymmenkunta, ja mukana olivat myös yhdet Bommarit sekä kahdet Yöwäenbileet wappuna. Isoimpiin bileisiin osallistui yli 3000 opiskelijaa. Pois lukien isoimmat tapahtumat, näihin poikkitieteellisiin bileisiin pääsi aina samalla laminoidulla pääsylipulla.

Excursioryhmä Kangen toiminta bileiden järjestäjänä päättyi vuoteen 2000 useampien jäsenten harmillisen ennenaikaisesta valmistumisesta johtuen. Vaikka väliin jääkin kaksi vuotta aikaa nykyisenmuotoisten Kolmiobileiden alkamiseen vuonna 2002, oli Indecsin, Staabin ja Luupin toiminnassa tuolloin edelleen mukana lukuisia aktiiveja, jotka olivat osallistuneet edellisvuosien bileisiin, joilla oli aikaisempi yhteistyömalli vielä muistissa ja joiden haalareita kolmiomerkit edelleen koristivat. Bilemarkkinoille jääneeseen tyhjiöön oli ehkä helpompi elvyttää jo toimivaksi havaittu toimintamalli kuin lähteä keksimään täysin uutta. Toisaalta, jos kyse oli tosiaan täysin puhtaasta sattumasta, historialla on toisinaan tapana toistaa itseään:

"*Those who cannot remember the past are condemned to repeat it.*" -- Runoilija ja filosofi George Santayana

Let’s write the future

www.abb.fi/kesatyo
Application period: 1.1-28.2.

”Ampiaiskuiskaaja” Alppien pääkaupungissa

TEKSTI JA KUVAT: YACQUUB MOALIM ALI

Päätin jo fuksivuonna, että lähden vaihtoon ja Ranska oli aika helppo valinta. Siitä huolimatta, että aloitin ranskankielen opinnot jo viidennellä luokalla, kielitaitoni on häpeällisen huono.

Paras tapa opetella uutta kieltä on lähteä maahan, jossa sitä joutuisi käyttämään päivittäin. En ollut aikaisemmin käynyt Ranskassa, mutta olin kuullut, ettei siellä pärjää englanninkielellä vaan kaikki puhuvat ranskaa. Tämä oli täydellistä, sillä joutuisin käyttämään ranskaa väkisin.

Vaihtoehtoina oli mennä joko Pariisiin tai Grenobleen. Johtuen ranskankielisistä kursseista, kaupungin sopivasta koosta (hieman pienempi kuin Tampere) ja sen hyvästä sijainnista, päätin lähteä Grenobleen.

Kaupunki on noin 100 kilometriä Lyonista kaakkoiseen. Täältä pääsee helposti Etelä-Ranskaan, Italiaan, Sveitsiin yada yada yada. Elokuun viimeisellä viikolla, random paperihommien jälkeen, Yackbackin **qardojeex** kohti Grenoblea sai alkunsa.

Grenoble on kaupunkina aika söpis. Kuten melkein kaikissa Ranskan kaupungeissa, täällä on paljon vanhoja ja kauniita rakennuksia. Se on vain harmillista, ettei kukaan ole ikinä kuullut ilmanvaihdosta. Ei missään rakennuksissa vaihdu ilme. En yhtään ihmettele, jos joku on joskus täällä kuollut hapettomuuteen.

Rakennukset ovat kuin hidasloreja; todella söpöjä, mutta vaarallisia. Alppien ympäröimänä Grenoble markkinoi itseään Alppien pääkaupunkina. On on oikeusmurha tulla Grenobleen eikä lähteä vuorille patikoimaan tai laskettelemaan.

Grenoblessa on yleisesti aika veli meininki. Tuntemattomat hymyilevät ja tervehtivät aina, jos katseet kohtaavat. Vaikka kuinka huonosti puhut ranskaa ja yrität ostaa patongin leipomosta, ihmiset vain nauravat ja pyrkivät parhaansa mukaan auttamaan.

Ennen kuin saavuin tänne, paikallinen TOAS tarjosi meitsille 12 neliöisen huoneen kampukselta. Huoneessa on oma vessa ja keittiö jaetaan koko kerroksen kanssa eli noin 24 henkilön kanssa. En hyväksynyt asuntoa ja saavuttuani Grenobleen koitin etsiä yksiötä keskustasta.

Viikon jälkeen, kun tilanne ei näyttänyt hyvältä, päätin ottaa opiskelija-asunnon vastaan. Täytyy jälkiviisaana myöntää, että päätös oli todella hyvä. **Chillaan aivan paskaks** naapureiden kanssa: veli äijjii!! Tehrään usein yhdessä ruokaa, patikoidaan aika paljon ja vieraillaan joskus eri kaupungeissa.

Opiskelu täällä on kuin opiskelisi lukiossa. Täällä ei ole akateemista vapautta, eli periaatteessa kaikki tunnit ovat pakollisia. Myöhästymistä ei myöskään katsota hyvällä. Kerran päätin tulla 50 minuuttia myöhässä. Astuttuani sisälle ja seliteltyäni, että nukuin pommiin, professori avasi oven kylmän viileästi ja sanoi: ”Mene sitten takaisin nukkumaan”. Sen kanssa ei oikein tullut veljeiltyä.

Ranskankielisillä tunneilla ei tule myöskään aina ymmärrettyä, mitä siellä tapahtuu. Pitää vain heilutella päätä ja esittää, että ymmärtää. Pahimmat ovat kysymykset, joihin ei voi vastata ”oui” tai ”non” tai jos joutuu pitämään esityksen dokumentista, josta ei ymmärtänyt mitään.

Pro tip: toisen kv-opiskelijan tunnistaa siitä, ettei hänkään naura, kun tunnin vetäjä heittää läppää. Luonnollisesti täällä on paljon vaihto-opiskelijoita ja kaikki ovat kunnon **velivohveleita**.

Eläminen täällä on **suppah chilliä**. Alussa oli kauhea koti-ikävä, mutta ajan kuluessa ja koulun alettua sekin lähti pois. Siinä ei kestä kauaa, kun alat syömään patonkeja, juustoja ja croissantteja päivittäin ja opit tuntemaan kaupungin parhaat paikat.

Skippaa yli kaikki turhat supermarketit! Kunnon kamaa saa leipomoista! Juustot ovat kanssa vaarallisia. Kerran ostin jotain rändöm juustoa ja **wlh** koko mun huone haisi pierulle, ainakin puolitoista viikkoa.

Ilmoittauduin myös sellaiseen ohjelmaan kuin ”nuori suurlähettiläs”, jossa toimin Suomen nuori -suurlähettiläänä. Vaikka kuinka ironiselta tämä saattaa kuulostaa, olen levittämässä suomalaisuutta täällä. Jokaiselle suurlähettiläälle arvottiin ranskalainen mentori, joka voisi näyttää kaupunkia ja kulttuuria.

Meitsin mentori (maailman siistein ihminen) työskentelee jossain yliopistossa ja ollaan hänen lastensa ja aviomiehensä kanssa käyty eri tapahtumissa, kuten taidenäyttelyissä, kierrelty vanhassa linnassa tai ystävien kanssa kalakaupassa syömässä etanoita. Mää taas tein spagettibolognesea banaanin kera ja sanoin, että se on hyvin suomalaista.

Kaiken kaikkiaan tää on ollu tähän asti hauska kokemus. Sen lisäksi, että viittomakieleni on parantunut merkittävästi, täällä paranee myös sosiaaliset taidot ja ihmisestä tulee väkisin paljon kansainvälisempi. Olen hyväksynyt ja oppinut elämään sovussa ymmärtämättömyyden kanssa.

Yacquub–suomi sanakirja

Qardojeex – somaliankielinen sana; kirjaimellinen merkitys: kun tiheässä viidakossa ei ole polkua ja joudut tekemään oman polun leikkaamalla korkeata kasvustoa viidakkoveitsellä. Usein käytetään verbinä, kun kokeilet jotain uutta.

Chillata paskaksi – chillaat aivan älyttömän levyiks. Sillein armoton chillaus. Ei midii amoo!!

Ei midii – ei mitään.

Velivohveli – chilli ja mukava ihminen, jonka kanssa voi hyvin helposti veljeillä.

Suppah chill – hieman lievempi versio kuin paskaks chillaaminen. (Sana luo rastaman vibat.)

Skippaa yli – unohtaa tai olla tekemättä.

wlh – vannoa jumalan nimeen (lyhenne).

accentureconsulting
ACCENTURE CONSULTING
IS LOOKING FOR FUTURE TALENTS!
Apply now: accenture.fi/tyopaikat
strategy | consulting | digital | technology | operations

Check our open positions
smartly.io/careers

SMARTLY.IO

LG Tampere visits LG Budapest

TEKSTI: VILLE HEINONEN
KUVAT: MIKKO SAIRANEN, TOPI TIILIKAINEN & ILARI LEHTINEN

Alkusanat

"Elämä on laiffii, varsinkin Budapestissä" – Ilmari

Tällaisella sitaatilla on mielestäni hyvä aloittaa johtuen sen kiteyttävästä luonteesta. Jos jokin, niin aika Budapestissä oli todellakin elämää. Harvoin on pystynyt taikka onnistunut yhdistämään elämässä vapautta sekä velvollisuuksia yhtä rankasti, kuitenkin pysyen nautinnollisena joka hetkellä. Omaan nautinnolliseen matkaanikin sisältyi selkeästi sekä huippuja että pohjia, mutta elämä on laiffii.

Matkan tietty ainutlaatuisuus aiheutui myös osittain osallistujien luonteesta. Suurelle osalle matkaan lähteneistä kyseessä oli ensimmäinen ESTIEM-reissu, ja täten matkalla oli erittäin suuri merkitys muovatessa mielikuvaa kyseisestä järjestöstä. Keräämäni palautteen perusteella voitaneen sanoa, ettei kenenkään mielipide ESTIEM:stä ainakaan huonompaan suuntaan mennyt.

Kovin monella jäi todennäköisesti päällimmäisenä mieleen reissulta pikkutunnit, mutta ei saa unohtaa kuinka monipuolisen tapahtumatarjonnan aivan mahtavat hostimme olivat meille järjestäneet. Missään vaiheessa tarjonta ei alkanut toistaa itseään liikaa, ja ainakin allekirjoittanut kokee saaneensa erittäin paljon reissusta irti myös kulttuurin kannalta.

Päiväkatsaus

Torstai

Jo ensimmäisenä iltana saimme kokea erittäin lämpimän vastaanoton, ja vaikka täytyykin myöntää, että minulla oli omat varaukseni sen suhteen, tuleeko reissusta oikeasti niin hyvä kuin annettiin odottaa, olivat nuo poistuneet jo ensimmäisenä iltana. Jotenkin jo tuo torstai synnytti kotoisan olon, kun pääsi nauttimaan yöelämästä aivan kuten täällä Suomessakin.

Perjantai

Perjantaista päällimmäisenä mieleen on pinttynyt mielenkiintoisen ruoan ohella panimovierailu sekä pubirundi ja sen jatkot. Huolestuttavaa tajuta itsekin, kuinka jalustalle nousee pakostakin märät tapahtumat. Panimovierailusta märkää oli loppujen lopuksi kuitenkin vain viimeiset 30

minuuttia johtuen ”juo niin paljon kuin jaksat” -tilanteesta. Oli kuitenkin myös opettavaista oppia, kuinka kaljaa pannaan, ja hahmottaa, kuinka isosta toiminnasta tuon kokoisissa panimoissa on oikeasti kyse.

Lauantai

Päivistä omasta mielestäni parhain oli lauantai. Kun päivä sisältää yritysvierailun, kylpyläreissun sekä juomapelejä on vaikea mennä metsään. Jostain kummasta syystä kylpylä oli itselleni ehkä paras yksittäinen tapahtuma, koska silloin oli mahdollista rentoutua täysin, mutta toisilta keräämieni tietojen perusteella voitaneen sanoa ”Kolimpian”, juomapelikilpailun, olleen tapahtumista paras. Mistä tämä johtunee, on vaikea sanoa, mutta todettava on, että voittamisen eteen olivat jotkut tuona päivänä valmiita tekemään melko hullujakin asioita (videota tarjolla pyydettäessä).

Välipäivä

Alkuperäiseen suunnitelmaan kuului yksi niin sanottu välipäivä, jolloin ei vedettäisi pilkkuun asti. Kohtalon ivaahan tuollaisesta seurasi. Päivä eteni mielekkäästi myrskyisessä Budapestin syyskelissä kierrellessä puiden kaatuessa ympärillä.

Kiertelemisen ja erinäisten nähtävyyksien, kuten basilikan, näkemisen jälkeen alettiin lähestyä ”International Night” -nimistä tapahtumaa, jossa ajatuksena olisi tarjota oman maan perinteisiä ruokia sekä juomia. Illan päälliköksi nousi selkeästi unkarilainen herkku nimeltään palinka, josta muutamat eivät saaneet tarpeekseen, mikä näkyi seuraavana päivänä illan jatkuessa suunniteltua myöhempään...

Laattamaanantai

Viimeisenä varsinaisena päivänä monella halua löytyi enemmän kuin voimaa. Voitaneen sanoa, että joillakin nimeltä mainitsemattomilla henkilöillä saattoi tehdä tiukkaa selvitä maanantaista, saati sitten julkisista, varsinkin hyvinkin pitkien kävelymatkojen ja vuorelle kiipeämisen ansiosta palinkaa kuitenkaan unohtamatta. Visegradin

kauniit linnat ja maisemat tarjosivat silti jokaiselle silmänruokaa, joka jatkui aina gaalaillallisen tyylikkääseen vaatetukseen asti.

Lähtöpäivä

Viimeisenä päivänä huomattavissa oli selkeää haikeutta, tai ainakin väsymystä. Kuitenkin kuin ihmeen kaupalla jokainen selvisi riittävän ajoissa paikalle eikä kukaan jäänyt Budapestiin. Täytynee kyllä sanoa, että ulkopuolisen silmin ei olisi kyllä näyttänyt vikana päivänä siltä, että meillä saattaisi olla ollut edes vahingossa hauskaa.

Loppusanat

Keräsin myös kommentteja ja mielipiteitä kanssani reissussa olleilta opiskelijoilta tapahtuman jälkeen. Yhtäkään negatiivista palautetta ei kukaan uskaltanut antaa, joten voisin sanoa, että reissu oli erittäin onnistunut. Omalta osaltani voin sanoa, että tämä oli paras ulkomaanreissu elämässäni tähän mennessä. Yhteishenki ja erittäin hyvä porukka tulivat esille vastauksissa, ja voinen todeta, että totta joka ikinen sana enkä muuttaisi reissusta mitään.
Ps. Suomen yökerhot on aika lame.

Haastan Ilmari Huttusen kertomaan seuraavassa Infactossa kokemuksiaan matkasta Tutanicillä.

FILMS TO OVERCOME CHRISTMAS

TEXT AND DESIGN: NIKITA GAVRILENKO

I have never seen snow during sunshine. It falls on my face and vivid sizzle orange light destroys the innocent snowflakes and I can see them suffering and fading out on the upper surface of my glasses. This is the purpose of wearing them and not contact lenses, my dear reader.

Another purpose of wearing glasses for me, is to watch movies, as I am blind like a 1st year student who takes 28 credits per period. Actually, I have only -1.5. I have also heard that some people prefer to put on their glasses when watching something on the screen, just in case so as to not spoil their vision, even if they have theirs in perfect condition. So, put on your glasses or whatever you want to wear on your face to help you watch movies, as I will try to suggest something for you, while you're gonna get yourself drunk during the Christmas holidays.

So, imagine yourself sitting in your lovely and "warm" TOAS apartment with a couple of polar bears, or with your children, to whom you have already told that Santa does not exist, and wondering: "What am I going to watch in this gorgeous Finnish evening that comes every day at 3.30 p.m.?" And here I am... your guide... your friend... your exciting way to the beautiful world of cinema... I hope so.

I have decided to separate the situation in which you can find yourself this evening. You can spend it with your family, which is very common during such holidays. You can spend it with your darling, rooted into the inseparable cuddles, finding your hand "falling across a young girl's shoulders" and watching with only one eye turned to the screen. Or you can spend the evening with you friends, who do not have a degree in philosophy and you just want something to play on the screen, while you shoot the dart at the plastic beer cup, that is placed on your mate's head.

The film I would really like to watch with my family is "Oh, brother, where art thou?" There is no snow, no Santa, no winter, there is a completely different situation as a story taking place in Mississippi during the Great Depression. What a beautiful place! Just think about this, my lovely reader, you are sitting in complete darkness, covered by millions of towels, while someone is sitting at his/her farm, looking at the endless corn fields cutting the horizon, and drinking Kentucky Gentleman, slowly jiggling on a chair and holding a rifle gun in their hand. This is the American Dream, my friends. The film is directed by Joel and Ethan Coen, who are famous for Big Lebowski, Fargo, No Country for Old Men, so you definitely will not regret it. Starring George Clooney, John Turturro and Tim Blake Nelson the film narrates a story about three guys, who escaped a chain gang and are searching for a treasure that Everett (John Clooney) has hidden somewhere several years ago. I do not think that it will be reasonable for me to tell you all the plot as it would seem like a spoiler, so if you want to read it in a short way, you can use Wikipedia or IMDB. The film might be difficult for your children, but just don't tell them that this is a satire based on Homer's Odyssey and they will watch it and tell you after that it is time to become country singers, so prepare some money for the guitar and cowboy hat.

Finding a film for romantic purposes was not an easy task, but eventually my roommate and his Italian girlfriend suggested a brilliant solution, a film that can satisfy any couple, as we are living in a tolerant country. It is "Blue is the Warmest Color", the sensation of the 2013 Cannes film festival and a really amazing movie, which I wholeheartedly recommend to everyone. For some people it is the most erotically honest

representation of human relationships and what is more important - relationships between two women. If you are watching this movie with your better half, be careful, as the girls (Adèle Exarchopoulos and Léa Seydoux) are crazy hot and doing crazy things. Nevertheless, it is not a porn film, moreover, I would say that it will be rude to call this movie somehow related to porn, as erotic scenes there are truly masterpieces and I want you, my apprehensive friend, to look at this like Art. Whatever kind of a couple you are, this movie shows the modern, intelligent, violent and other sides of relationships that you have never thought of. Strongly recommended.

What do you think will be the film to watch with friends? Something like 21 Jump Street (which is not bad, actually)? Hell, no! I would like to suggest you something completely different. I do not want to write a novel as a description to this part. The best thing will be just to quote Takeshi Kitano, the director and the main actor of this movie. One day, during an interview he was asked what is this movie about? As some people were probably trying to find eternal sense in every sequence of this outstanding film (which, I believe is possible, but I am not intelligent enough for this). The answer of the director was: "This movie is about an old man who comes to a village and kills everyone." One of the best explanations of a movie I have ever heard. The name of the movie is "Zatoichi".

In the end, if you had enough stamina to read this through, I would like to suggest one more movie, which suits every category. As I mentioned before, there is no Christmas in these movies at all. It will be honest to put at least one film that somehow coincides with the celebration. "In Bruges". The black neo-noir comedy, shot by Martin McDonagh. I will try to explain the movie, using the language of the movie. The thing, is that this is a f***ing awesome movie, you see? F***ing awesome, as the action takes place in Bruges, which is in f***ing Belgium.

Why you should watch the movie about Belgium? Because it is a f***ing fairytale. Bruges is a f***ing fairytale city, there are even f***ing swans swimming in the canal. "How is a fairytale town not somebody's f***ing thing? How can all these canals and bridges and cobbled streets and those churches, all that beautiful f***ing fairytale stuff, how can that not be somebody's f***ing thing, eh?" And this movie is also about f***ing Christmas, so you have to f***ing watch it and that is it!

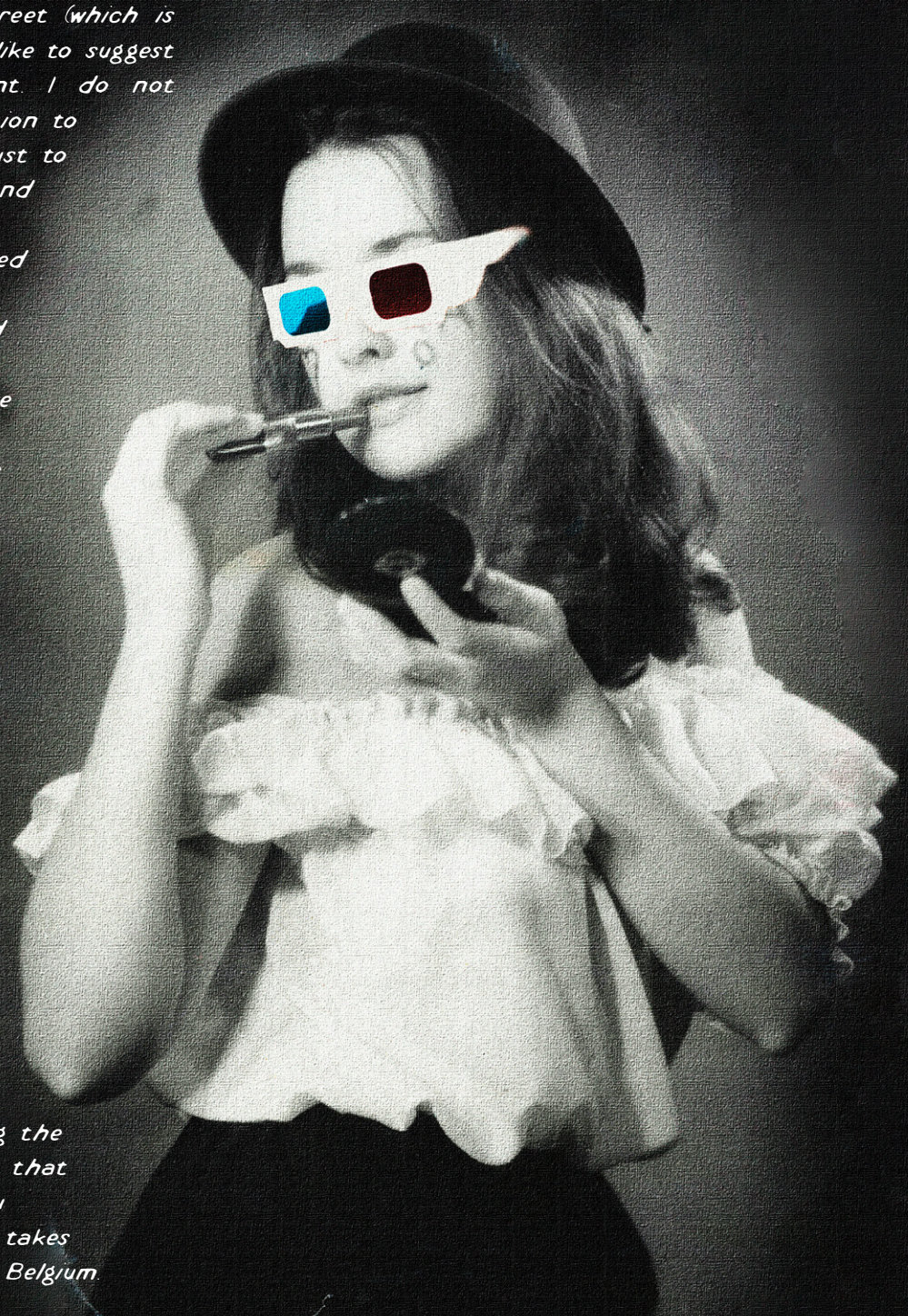

Indecsin hallitus 2017 toivottaa kaikille oikein rauhaisaa joulua ja onnellista uutta vuotta 2018

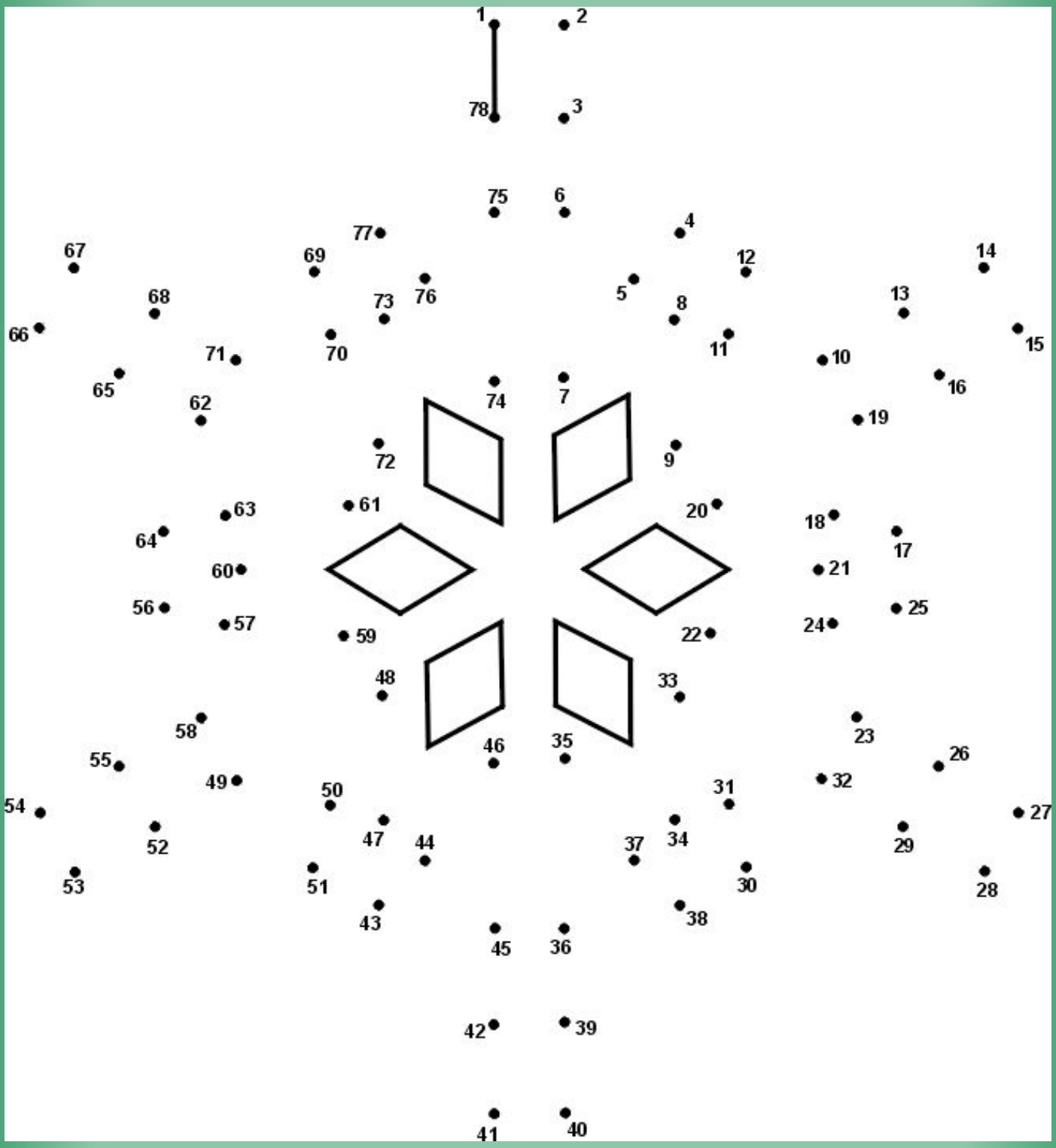

sekä toivoo, ettei yllä oleva lumihiutale ole ainoa lumipartikkeli, jonka tulette näkemään seuraavan parin kuukauden aikana.